

at de skal høres. Samtidig skal vi jo så være sikre på at følge op på det, så vi kan få en garanti for, at det rent faktisk også bliver gjort.

Line Barfod (EL):

Jeg vil først endnu en gang kritisere den korte høringsfrist, der har været. Jeg synes, det er helt urimeligt over for organisationerne, at man sender noget ud lige inden jul med en høringsfrist til 9. januar, også fordi vi jo har god brug for, at de hørings svar, der kan komme, er velkvalificerede, og det kræver altså, at organisationerne har ordentlig tid til at se på, hvad de måtte have af indvendinger og kommentarer til forslagene.

Kl. 19.35

Dernæst skal jeg sige, at Enhedslisten kan støtte forslaget. Vi synes, det er utrolig positivt, at der nu kommer et forslag, der kan styrke kontinuiteten i forhold til anbringelser af børn. Det er jo en diskussion, der har kørt længe, og som især fru Anne Baastrup har presset meget på under adskillige forskellige debatter for, at vi fik. Der er påpeget nogle forskellige problemer i hørings svarene, og dem må vi så se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Derudover er der jo også det helt grundlæggende behov, som Socialrådgiverforeningen peger på, for øgede ressourcer og større faglighed i forhold til det arbejde, der foregår i kommunerne, når man skal tage stilling til anbringelserne, og allerhelst på det indledende stadium, hvor man skal ud med en forebyggende indsats for at forhindre, at det bliver nødvendigt med en anbringelse. Og her ser det jo desværre ikke særlig godt ud med den dårlige økonomi, kommunerne har.

Så vi håber, at det kan lykkes som opfølgning på det her forslag at sikre, at vi senere kan få flere ressourcer til området, så man kan få en større faglighed. Også i forhold til den del af forslaget, der handler om, at børn skal høres i større omfang, at vi skal sikre, at børnene så også bliver hørt, kræver det, at der så også er de fornødne ressourcer, som det også fremgår af bemærkningerne, til efteruddannelse af de sagsbehandlere, socialrådgivere, der skal tale med børnene.

Hvad angår den debat, der har været her i dag omkring behovet for en stabil voksenkontakt for børnene, er vi også meget positive over for at se på, hvordan vi kan udforme sådan en ordning, så man kan have, hvad enten det nu er en lærer, en moster eller en anden person, som man på en eller anden måde er blevet knyttet til tidligt i sit liv, som støtte resten af barndommen,

for det er der stort behov for. Og vi skal se på, hvordan det kan fungere.

På den høring, vi havde for noget tid siden omkring anbringelse af børn, hørte vi eksempler fra Greve Kommune, hvor man dels havde sat gode ressourcer af i socialforvaltningen til at arbejde med det her område, dels også, hvis der var en voksen et andet sted i kommunen, f.eks. en lærer eller en pædagog, der fik en god kontakt med barnet, gav denne voksne mulighed for at bruge den tid, der skulle til, for at følge det barn også senere.

Jeg synes, det kunne være godt at se på de erfaringer og se på, hvordan vi kunne udbrede dem til resten af landet, så man kan sikre den støtte og kan sikre, at de personer, barnet har en tæt kontakt med, også kan blive ved med at være der, for der er forskel på at have en sagsbehandler, som har en rolle med også at skulle føre tilsyn osv., og så have en voksen, der kun er den, barnet kan snakke med og kan betro sig til. Det er to forskellige roller, man har behov for dér. Så det synes jeg lyder utrolig positivt, og det ser ud til, at næsten alle partier går ind for, at vi finder en løsning, så det kan lade sig gøre.

Så Enhedslisten kan støtte forslaget, og vi håber, at det inden den endelige lov kommer med, at der bliver en sådan mulighed for en talsperson eller kontaktperson.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det lød, som om der havde indsneget sig en lille misforståelse, så jeg skal blot ganske kort bede fru Line Barfod om at bekræfte, at der rent faktisk bliver sat midler af til efteruddannelse af de her sagsbehandlere.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jeg fuldstændig klar over, og jeg synes også, at jeg sagde i mit indlæg, at der til høring af børnene bliver sat midler af.

Men mere generelt er der behov for, at man har de ressourcer i socialforvaltningerne, der skal til, for at tage sig af sager med børn i det hele taget, herunder tage sig af det forebyggende arbejde på et tidligt tidspunkt, så det ikke bliver nødvendigt at anbringe børnene. Det er jo dér, vi egentlig skal bruge allerflest midler for at sikre, at der slet ikke opstår så store problemer, så børnene skal anbringes, og det ville vi gerne afsætte langt flere ressourcer til.